

ΘΕΑΤΡΟ

ΒΕΡΝΕ Γ. Γ.—ΜΠΕΡ: «Ο ΦΟΝΟΣ ΜΟΥ», Θ. Κοτοπούλη.

Οι δυο αυτοί βουλεβαρδιέροι πάντοτε μου άρέσανε και τους έχουν ευνοήσει ξεχωριστά και οι δυο μας οι πρωταγωνίστριες. Όμως ήταν καλοί μονάχα στις δυο πρώτες πράξεις. Ύστερα φέρνανε ζάλη και κούραση.

Ό «Φόνος μου» όμως αλήθεια γράφηκε με διάθεση πρώτης γραμμής. Και οι συγγραφείς δέν γράφουν σαν τον περασμένο καιρό. Μιά φορά που ο σκοπός τους είναι ή άπλή έπιτυχία, προσαρμόζονται κάθε τόσο στην τεχνοτροπία που επιβάλλει σε κάθε στιγμή ή «μεγάλη» Τέχνη και βρίσκουνε τρόπο ν' ανανεώνονται στην έπιφάνεια και σ' αυτή την κωμωδία στηριχθήκανε και στην έπικαιρότητα και μιλήσανε στην καρδιά του κόσμου και πετύχανε ακριβώς αυτό, να ικανοποιήσουν την έπιθυμία της άνώδυνης της σάτυρας, που άρέσει πάντα και που δέν κουράζει και τό μυαλό.

Μιά σκηνή μάλιστα με τους ενόρκους πάει να γίνει κάτι καλύτερο από Βενέιγ—του Μπερ βέβαια θα είναι—και ή σκηνή αυτή παίχθηκε θαυμάσια. Τόσοι άνθρωποι—μαζεμένοι και ό καθένας τους ξεχωριστά—ήταν πολύ καλοί. Η Μαρίκα την πρόσεξε, και δίκαια στο άνέβασμα, γιατί ήταν έπικίνδυνη αν δέν παιζότανε καλά. Σωστό όμως είναι να σημειώσω τώρα τά όνόματα του Γεωργόπουλου, του Βάχλα, του Άρη του Βλαχόπουλου του Ζωγράφου που ήταν οι καλύτεροι. Χάρηκα τό Σπύρο τό Μουσούρη (κατατερίστας είναι λοιπόν και καλός).

Μά ή Μαρίκα—θαύμα!—Είναι αφάνταστο πώς ξέρει ή εξαίσια πρωταγωνίστρια να παίξει κωμωδία!—Παρακαλώ, να μη θυμώσει κανείς θεατρίνος. Τους έχω πάντα στο νοϋ μου και στην καρδιά μου και δέν θα τους άρνηθώ ποτέ καμιά τους έπιτυχία—και την πιο μικρή.—Άλλά ή Μαρίκα παίξει ανώτερα. άπολύτως ανώτερα από τον καθένα ήθοποιό μας. Σκάλες πιο κάτω είναι οι άλλοι, ή, πιο ευγενικά, σκάλες πιο πάνω ή Μαρίκα. Η ψυχή μου είναι μαζί της έρωτευμένη. Εκείνη δημιουργεί άπάνω στη σκηνή τό αισθητικό γεγονός που λέγεται ήθοποιία. Παρηγοριέμαι και γίνομαι ευτυχισμένος. Τό ιδανικό της τελειότητας τό βλέπω εδώ, μπροστά μας, ανάμεσό μας! Η Μαρίκα!